

ምዕራፍ 2

የሚቀጠቅጥ በአንተ ላይ ወጥቶአል፤ ምሽግን ጠብቅ፤ መንገድንም ሰልል፤ ወገብህን አጽና፤ ኃይልህንም እጅግ አበርቃ።

2 ፤ ዘራፊዎች ዘርፈዋቸዋልና፤ የወይናቸውንም አረግ አጥፍተዋልና እግዚአብሔር የያዕቆብን ክብር እንደ እስራኤል ክብር ይመልሳል።

3 ፤ የኃያላኑ ጋሻ ቀልቶአል፤ ጽኑዓንም ቀይ ልብስ ለብሰዋል። እርሱም በሚያዘጋጅበት ቀን ሰረገሎች እንደ እሳት ይንቦገባሉ፤ የጦሩም ሶመያ ይወዛወዛል።

4 ፤ ሰረገሎች በመንገድ ላይ ይነጉዳሉ፤ አደባባይም ይጋጫሉ፤ መልካቸው እንደ ፋና ነው፤ እንደ መብረቅም ይከንፋሉ።

5 ፤ መሳፍንቱን ያስባል፤ በአረማመዳቸው ይሰናከላሉ፤ ፈጥነው በቅጥርዋ ላይ ይወጣሉ፤ መጠጊያም ተዘጋጅለት።

6 ፤ የወንዞቹም መዝጊያዎች ተከፈቱ፤ የንጉሡ ቤትም ቀለጠች።

7 ፤ ንግሥት ተገለጠች፤ ተማረከችም፤ ሴቶች ባሪያዎችዋም እንደ ርግብ እየጮኹና ደረታቸውን እየመቱ ዋይ ዋይ ይላሉ።

8 ፤ ነዌ ግን ከዱሮ ዘመን ጀምራ እንደ ተከማቸው ነበረች፤ አሁን ግን ይሸሻሉ፤ እነርሱም። ቁሙ፤ ቁሙ ይላሉ፤ ነገር ግን የሚመለስ የለም።

9 ፤ መዝገብዋ መጨረሻ የለውምና፤ የከበረውም የዕቃዋ ሁሉ ብዛት አይቈጠርምና ብሩን በዝብዙ፤ ወርቁንም በዝብዙ።

10 ፤ ባዶና ባድማ ምድረ በዳም ሆናለች፤ ልብ ቀልጦአል፤ ጉልበቶችም ተብረክርክዋል፤ በወገብም ሁሉ ሕማም አለ፤ የሰዎችም ሁሉ ፊት ጠቀሮአል።

11 ፤ የአንበሾችም መደብ፤ የአንበሾችም ደበል የሚሰማራበት፤ አንበሳውና አንበሳይቱ ግልገሉም ሳይፈሩ የሚሄዱት ስፍራ ወዴት ነው?

12 ፤ አንበሳው ለልጆቹ የሚበቃውን ነጠቀ፤ ለእንስሶቹም ሰበረላቸው ዋሻውን በንጥቂያ፤ መደቡንም በቅሚያ ሞልቶታል።

13 ፤ እነሆ በአንቺ ላይ ነኝ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ሰረገሎችዋንም አቃጥዬ አጤሳለሁ፤ ሰይፍም የአንበሳ ደቦሎችሽን ይበላቸዋል፤ ንጥቂያሽንም ከምድር አጠፋለሁ፤ የመልክተኞችሽን ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰማም።